

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność konkluzji Rady Unii Europejskiej przyjętych w dniu 26 października 2015 r. na jej 3419. posiedzeniu, które odbyło się w Luksemburgu, na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union – ITU).
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV / Belgische Staat

(Sprawa C-39/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki dochodowe od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 i art. 4 ust. 2 — Spółki dominujące i zależne różnych państw członkowskich — Wspólny system podatkowy — Możliwość odliczenia podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania zysków wypłaconych przez spółki zależne — Brak uwzględnienia istnienia związku pomiędzy odsetkami od pożyczek a finansowaniem udziału prowadzącego do wypłaty dywidend)

(2017/C 437/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego takiemu jak art. 198 pkt 10° kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., na którego podstawie odsetki płacone przez spółkę dominującą z tytułu pożyczki nie mogą zostać odliczone od podlegającego opodatkowaniu zysku tej spółki dominującej do kwoty równej kwocie dywidend, które już korzystają z odliczenia od podatku, otrzymanych z tytułu udziałów posiadanych przez tę spółkę dominującą w kapitale spółek zależnych przez okres krótszy niż rok, mimo że odsetki te nie mają związku z finansowaniem tych udziałów.

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia on państw członkowskich do stosowania przepisu krajowego takiego jak art. 198 pkt 10° kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., w zakresie, w jakim wykracza on poza to, co jest konieczne w celu zapobiegania oszustwom i nadużyciom.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – The English Bridge Union Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-90/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie świadczenia usług ściśle związanych z uprawianiem sportu — Pojęcie „sportu” — Aktywność cechująca się elementem fizycznym — Gra w brydża porównawczego]

(2017/C 437/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The English Bridge Union Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że aktywność, taka jak brydż porównawczy, cechująca się elementem fizycznym, który wydaje się nieistotny, nie wchodzi w zakres pojęcia „sportu” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – postępowanie wszczęte przez POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., w likwidacji

(Sprawa C-106/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Przekształcenie transgraniczne spółki — Przeniesienie statutowej siedziby, któremu nie towarzyszy przeniesienie rzeczywistej siedziby — Odmowa wykreślenia z rejestru handlowego — Przepisy krajowe uzależniające wykreślenie z rejestru handlowego od rozwiązania spółki po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego — Zakres stosowania swobody przedsiębiorczości — Ograniczenie swobody przedsiębiorczości — Ochrona interesów wierzycieli, wspólników mniejszościowych i pracowników — Zwalczanie praktyk stanowiących nadużycie)

(2017/C 437/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy